

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА ЛИЦЕНЦИРАЊЕ
СТЕЧАЈНИХ УПРАВНИКА

Број: IX-34-1967/2012 - 76
Датум: 23. април 2025. године
БЕОГРАД

Дисциплинско веће Агенције за лиценцирање стечајних управника, Београд, Теразије 8, именовано Решењем Управног одбора Агенције број: I -01-299/2025-8 од 26. фебруара 2025. године, у саставу: Бранислав Маринковић, председник дисциплинског већа, Милош Бојовић, члан дисциплинског већа, Катарина Павичић, Игор Вучковић и Славица Дуњић, заменици чланова дисциплинског већа, на основу чл. 3а, 3д, 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 104/09 и 89/15) и чл. 136. и 137. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016 и 95/18 – други пропис), у поновљеном дисциплинском поступку против стечајног управника Жарка Вујачића из Београда, поступајући по пресуди Управног суда 6 У 19785/18 од 11 фебруара 2025. године, на седници већа одржаној 23. априла 2025. године, једногласно је донело

РЕШЕЊЕ

Стечајном управнику Жарку Вујачићу из Београда, број лиценце: 155-2134, раније важећа: 155-1502, ИЗРИЧУ СЕ мере ЈАВНА ОПОМЕНА и НОВЧАНА КАЗНА у износу од 100.000,00 динара због тога што, обављајући дужност стечајног управника,

1) у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Београду Ст. 4221/10 над стечајним дужником „ВЕТПРОМ-ХЕМИКАЛИЈЕ” ад у стечају из Београда:

- није одмах, а најкасније наредног дана од дана ступања на дужност, обавестио банке о отварању стечајног поступка, већ је то учинио са закашњењем од преко 15 дана, с обзиром да је стечајни поступак отворен 21. јуна 2010. године, а обавештење о отварању стечајног поступка и захтев за гашење рачуна стечајни управник је доставио банкама, и то: 7. јула 2010. године „CREDI AGRICOLE банци” и „АИК банци”, а 13. јула 2010. године „Комерцијалној банци”, повериоцу „ХАБИТ ФАРМ” из Ивањице, чије је потраживање оспорио, није доставио обавештење о оспоравању потраживања у износу од 583.011,93 динара, као и што није у законском року од три дана намирио различног повериоца већ је то учинио са закашњењем од 20 дана,

чиме је повредио одредбе члана 27. став 1. тачка 1) и став 4. Закона о стечају („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11-др.закон и 71/12-одлука УС) у вези са одредбама Правилника о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом, Национални стандард о управљању банковним рачунима и новчаним средствима стечајног дужника и вођењу рачуноводствене евиденције стечајног дужника - Национални стандард број 1. („Службени гласник РС”, број 13/10), одредбу члана 113. став 5. и члана 133. став 9. Закона о стечају,

2) у стечајним поступцима који се воде пред Привредним судом у Београду Ст. 4372/10 над стечајним дужником „КОМГРАП ГРАДЊА” доо у стечају из Београда, Ст. 361/11 над „МЕТАLEX” доо у стечају из Београда, ст. 2654/10 над „ИНВЕСТЕКСПОРТ

ГРУПА” доо у стечају из Београда и Ст. 3287/11 над „GITER TRADE” доо у стечају из Београда,

- исплатио је са рачуна стечајних дужника средства на име закупа простора предузећу „EURO MONT” доо из Београда, Бранкова 28/IV, које је у већинском власништву стечајног управника, и то: „КОМГРАП ГРАДЊА” доо у стечају, „МЕТАLEX” доо у стечају и „GITER TRADE” доо у стечају дана 22. маја 2012. године износ од по 30.000,00 динара, а „ИНВЕСТЕКСПОРТ ГРУПА” доо у стечају дана 22. маја 2012. године износ од 30.000,00 динара и 10. јула 2012. године износ од 20.000,00 динара, чиме је повредио одредбе члана 7. ст. 1, 2, 3. и 4. Кодекса етике за стечајне управнике („Службени гласник РС”, број 1 1/10) и тиме створио услове за остваривање и других прихода, осим награде за рад стечајног управника, сразмерно учешћу стечајног управника у власништву овог предузећа, и то на име користи у висини закупнине,

а што је оцењено као лакша повреда дужности стечајног управника у смислу чл. 3ђ став 2 и 3е став 1 Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 104/09 и 83/14).

Новчана казна у износу од 100.000,00 динара, коју је стечајни управник Жарко Вујачић платио 9. јануара 2013. године поступајући по решењу дисциплинског већа Агенције за лиценцирање стечајних управника IX-34-1967/2012-04 од 27. новембра 2012. године, сматра се измирењем новчане казне по овом решењу.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем дисциплинског већа Агенције за лиценцирање стечајних управника (у даљем тексту: Агенција) IX број: 34-1967/2012-04 од 27. новембра 2012. године стечајном управнику Жарку Вујачићу изречена је дисциплинска мера јавна опомена и новчана казна од 300.000,00 динара због тога што је, обављајући дужност стечајног управника, починио тежу повреду дужности. Решавајући по тужби изјављеној против наведеног решења, Управни суд је својом пресудом 20. У. 1738/13 од 12. фебруара 2015. године уважио тужбу и поништио наведено решење, па је предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање, а решавајући у поновном поступку дисциплинско веће Агенције донело је решење IX број: 34-1967/2012-41 од 18. септембра 2015. године којим је стечајном управнику Жарку Вујачићу изречена дисциплинска мера јавна опомена и новчана казна од 300.000,00 динара због теже повреде дужности стечајног управника. Пресудом Управног суда 15. У. 16128/15 од 22. септембра 2016. године поништено је наведено решење и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање, па је у извршењу наведене пресуде дисциплинско веће у поновном поступку донело решење IX број: 34-1967/12-66 од 08. децембра 2016. године којим је стечајном управнику Жарку Вујачићу изречена дисциплинска мера јавна опомена и новчана казна од 300.000,00 динара због теже повреде дужности стечајног управника. Пресудом Управног суда 23. У. 3313/17 од 22. јуна 2018. године поништено је наведено решење и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање, па је у извршењу наведене пресуде дисциплинско веће у поновном поступку донело решење IX број: 34-1967/12-71 од 20. јула 2018. године којим је стечајном управнику Жарку Вујачићу изречена дисциплинска мера јавна опомена и новчана казна од 300.000,00 динара због теже повреде дужности стечајног управника.

Пресудом Управног суда 6. У 19785/18 од 11. фебруара 2025. године поништено је решење дисциплинског већа Агенције за лиценцирање стечајних управника IX број:

34-1967/2012-71 од 20.07.2018. године и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање, а из разлога што, према мишљењу суда, полажећи од цитиране одредбе 3 њ став 3 Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, не може се прихватити као правилно закључивање туженог органа да су описаним радњама извршења које се тужиоцу као стечајном управнику стављају на терет, остварени законом прописани битни елементи бића теже повреде дужности стечајног управника, из разлога што одредба члана 3 њ Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, не прописује да се тежим повредама дужности стечајног управника сматрају: „утврђених више неправилности у раду стечајног управника” нити „потенцијално” угрожавање стечајне масе, како то погрешно тужени орган појашњава у образложењу свог решења. Према мишљењу суда, самим тим, како је у оспореном решењу и поред детаљног образлагања пропуста у раду тужиоца, изостало јасно и недвосмислено образложење да је тужилац својим радњама остварио конкретан значајан негативни утицај и последице на стечајну масу, односно изостало образложење које су то конкретне последице на стечајну масу, на који начин је тужени орган и у поновном поступку по оцени суда повредио одредбу члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку. Ово из разлога што, према мишљењу суда, ни остали разлози дати у образложењу оспореног решења, прописи на које се тужени позвао, нити стање у списима, не упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву.

Поступајући по наведеној пресуди Управног суда дисциплинско веће је поновило дисциплински поступак, па је након увида у списе предмета констатовало следеће:

Над радом лиценцираног стечајног управника Жарка Вујачића из Београда спроведен је редован непосредни надзор дана 20. јула 2012. године у канцеларији стечајног управника која се налази на адреси Београд, Бранкова 28, од стране супервизора Бојане Мирковић. По спроведеном поступку испитивања рада стечајног управника супервизор је сачинио извештај VI-25-1361/2012-02 од 3. августа 2012. године којим је констатовао да постоје неправилности у раду именованог стечајног управника у стечајном поступку „ВЕТПРОМ-ХЕМИКАЛИЈЕ” ад у стечају из Београда и предложио покретање дисциплинског поступка. Уочене неправилности огледају се у томе што стечајни управник није у року обавестио банке о отварању стечајног поступка, није доставио на увид обавештење повериоцу о оспоравању потраживања, није намирио у року разлучног повериоца. Према мишљењу супервизора, почињене неправилности у раду стечајног управника представљају тежу повреду дужности стечајног управника.

Дана 9. августа 2012. године стечајни управник доставио је Агенцији за лиценцирање стечајних управника поднесак који је насловио као приговор на мишљење и предлог супервизора. Дописом од 20. августа 2012. године дисциплинско веће доставило је стечајном управнику извештај супервизора са предлогом за покретање дисциплинског поступка на изјашњење, са позивом да се на исти у року од 8 дана изјасни, изнесе све чињенице и околности и приложи или предложи све доказе од значаја за одлуку дисциплинског већа о дисциплинској одговорности. Истим дописом стечајни управник је обавештен да Законом о Агенцији за лиценцирање стечајних управника није предвиђена могућност улагања приговора на извештај супервизора од стране стечајног управника, те да ће се, уколико се стечајни управник не изјасни на достављени извештај супервизора, поднесак стечајног управника од 9. августа 2012. године сматрати његовим изјашњењем. Стечајни управник је допис од 20. августа 2012. године примио 23. августа 2012. године али се на исти није изјаснио, из ког разлога је дисциплинско веће поднесак стечајног управника од 9. августа 2012. године сматрало његовим изјашњењем.

У поднеску од 9. августа 2012. године стечајни управник изјаснио се да је по преузимању решења о отварању стечаја у циљу заштите имовине стечајног дужника, коју су, између осталог, чиниле значајне залихе лекова са различитим роковима трајања, активност првенствено усмерио на изузетно сложен попис лагера лекова и нелекова са циљем идентификације залиха са кратким роковима ради њихове хитне продаје. Стечајни управник навео је да је превасходном усмереношћу на попис лекова успео не само да уновчи залихе лекова кратких рокова већ и да избегне значајне трошкове њиховог уништења који поступак подлеже посебној законској процедури. Надаље, навео је да је истовремено поднео пријаву за упис стечаја у регистар код надлежне агенције, што је извршено решењем 28. јуна 2010. године након чега је преузео ПИБ у стечају 29. јуна 2010. године и тиме прибавио неопходну документацију за отварање рачуна стечајног дужника, а да је захтев за отварање рачуна стечајног дужника поднео 30. јуна 2010. године а рачун преузео 2. јула 2010. године након чега је приступио прибављању података о филијалама банака где стечајни дужник има отворене рачуне ради обавештавања истих о отварању стечаја и гашењу старих рачуна као и евентуалном преносу средстава на новоотворени рачун. Стечајни управник указао је да је поступак гашења старих рачуна стечајног дужника различит од банке до банке и да су радње које треба предузети условљене пословном политиком банке, те да су средства са угашених рачуна пренета на рачун у стечају од дана отварања стечаја, што је супервизору документовано на примеру Societe Generale Bank ад Београд. Кад је у питању констатација да није доставио на увид обавештење повериоцу о оспоравању потраживања, стечајни управник навео је да је неспорна чињеница да су повериоци стечајног дужника активно учествовали у поступку ревизије комплетне документације стечајног дужника из периода пре отварања стечаја а која је у предметном стечају извршена на предлог већинског повериоца „ХЕМОФАРМ“ из Вршца са којим предлогом су се сагласили и други поверици, те да је у току ревизије усаглашено стање обавеза стечајног дужника тако да су на тај начин повериоци били упознати са износима оспорених потраживања што потврђује чињеница да по пријему закључка о оспоравању потраживања нису покренули парницу. Што се тиче исплате разлучног повериоца стечајни управник навео је да му разлучни поверилац није доставио инструкције за плаћање док износ за исплату није усаглашен, а да на ову околност, услед обимности документације на дан редовног непосредног надзора, супервизору није могао да пружи доказ, што овом приликом чини уз исправку да је инструкције добио 23. јула 2010. године, а не 22. јула како је известио супервизора. Стечајни управник изјаснио се да сматра да наведене неправилности не представљају тежу повреду дужности стечајног управника и да су настале искључиво као последица сложености поступка стечаја и потребе да се приоритет да радњама које највише доприносе заштити интереса поверилаца уз констатацију да је о свим предузетим радњама био упознат и одбор поверилаца те да наведеним радњама није оштећена стечајна маса. Уз изјашњење доставио је поднесак од 23. јула 2011. године упућен стечајном управнику од стране Societe Generale банке.

Над радом истог стечајног управника извршен је и надзор по службеној дужности у стечајним поступцима који се воде над стечајним дужницима „КОМГРАП ГРАДЊА“ доо у стечају из Београда, „МЕТАЛЕХ“ доо у стечају из Београда, „ИНВЕСТЕКСПОРТ ГРУПА“ доо у стечају из Београда и „GITER TRADE“ доо у стечају из Београда због могуће неправилности у раду, и то потенцијалног сукоба интереса због исплате средстава са рачуна наведених стечајних дужника на име закупа простора предузећу „EURO MONT“ доо из Београда, Бранкова 28/IV које је у већинском власништву стечајног

управника Жарка Вујачића. По спроведеном поступку испитивања рада стечајног управника супервизор је сачинио извештај VI број: 24-1541/2012-02 од 25. септембра 2012. године којим је констатовао да постоје неправилности у раду именованог стечајног управника у наведеним стечајним поступцима. Уочене неправилности огледају се у томе што је стечајни управник остварио и друге приходе, осим награде и накнаде трошкова, и то на име закупа за наведене стечајне дужнике, а у корист Предузећа „EURO MONT” доо из Београда чији је сувласник са уделом од 60% вредности капитала, на који начин је поступио и супротно члану 7. Кодекса етике, јер добијени приход од наплате закупнине стечајних дужника представља додатну погодност за стечајног управника, у смислу повећања прихода предузећа у коме је већински власник капитала, а тиме и постојање личног интереса у вођењу стечајног поступка, што се може сматрати сукобом интереса. Према мишљењу супервизора, почињене неправилности у раду стечајног управника представљају тежу повреду дужности.

Дописом од 31. октобра 2012. године дисциплинско веће доставило је стечајном управнику извештај супервизора са предлогом за покретање дисциплинског поступка на изјашњење, са позивом да се на исти у року од 8 дана изјасни, изнесе све чињенице и околности и приложи или предложи све доказе од значаја за одлуку дисциплинског већа о дисциплинској одговорности.

Поднеском од 8. новембра 2012. године стечајни управник изјаснио се на достављени извештај са предлогом за покретање дисциплинског поступка указујући да је чињенично стање наведено у извештају супервизора у великој мери тачно, али да није потпуно, а да су правни закључци и квалификације супервизора потпуно без основа. Стечајни управник учинио је неспорним да постоје уговори о закупу дела простора у Бранковој улици 28 - IV спрат закључени између наведених фирми у стечају, чији је стечајни управник, и фирме „ЕУРОМОНТ” доо Београд, Бранкова 28, као и да у фирми „ЕУРОМОНТ” д.о.о. Београд, Бранкова 28 има удео од 60%. Стечајни управник изнео је да се ради о стечајним дужницима који немају сопствени пословни простор, да у највећем броју тих стечајева недостају новчана средства којима би се финансирао закуп пословног простора код трећих лица, као и други неопходни трошкови. Стечајни управник навео је да је у датој ситуацији, да би умањио трошкове сваког стечаја, за све стечајне дужнике нашао пословни простор на истом месту, указујући да је на тај начин успео да се трошкови ових стечајних дужника умање за најмање 30%. Стечајни управник указао је да неки од наведених стечајних дужника месецима нису плаћали закупнину, због чега никоме није отказан уговор о закупу нити је тражена принудна наплата неплаћене закупнине, захваљујући чињеници да стечајни управник има удео у „ЕУРОМОНТ” доо од 60%, указујући да је овакво поступање било на штету „ЕУРОМОНТА” доо а у корист наведених стечајних дужника, а поготово имајући у виду да је од краја 2011. године до 25. јуна 2012. године непрекидно 188 дана „ЕУРОМОНТ” доо имао блокиран рачун из разлога што му није редовно плаћана закупнина и остали трошкови по уговору о закупу. Стечајни управник навео је даље да никаква штета, негативан утицај или последице на стечајну масу, повериоце и трећа лица нису наступиле. Уз своје изјашњење доставио је извод са сајта НБС од 8. новембра 2012. године о блокади рачуна „ЕУРОМОНТ”.

Констатује се да су закључком дисциплинског већа од 27. новембра 2012. године наведени дисциплински поступци спојени у један поступак који ће се водити под бројем IX-34-1967/12.

Такође се констатује да је у предметном поступку дана 18. септембар 2015. године одржана усмена расправа на којој је супервизор Бојана Мирковић остала при наводима

из извештаја и предлога за покретање дисциплинског поступка. Пуномоћник стечајног управника Жарка Вујачића, на питање председавајућег зашто није у законом предвиђеном року обавестио банке о отварању стечајног поступка, изјавио је да су стечајеви различити, да некада има више банака па није могуће испоштовати рок, а у конкретном случају очигледно из техничких разлога није могао рок да се испоштује. На питање зашто није у року од три дана измирио разлучног повериоца, пуномоћник стечајног управника изјавио је да се стечајни управник усмено обратио банци са питањем на који рачун да изврши уплату, па је одмах након што је добио такво обавештење уплату и извршио. На питање да појасни своју изјаву с обзиром да је у списима предмета чињенично стање такво да се Банка као разлучни поверилац прва обратила стечајном управнику са захтевом за пренос новца, изјавио је да претпоставља да у списима предмета нема доказа да се стечајни управник усмено обратио банци. На питање да се изјасни у вези са издавањем пословног, простора у закуп и повреде Кодекса етике, изјавио је да сматра да сукоба интереса нема нити је Жарко Вујачић имао било каквог прихода од тога, те да је он лично сачинио те уговоре о закупу и да је сувласник фирме која је власник предметног простора у коме Жарко Вујачић обавља своју делатност стечајног управника и да обојица немају никакву корист од издавања у закуп тог простора. На питање зашто су закључивани комерцијални уговори, односно зашто није користио простор без накнаде, изјавио је да је то учињено из разлога што су сматрали да је боље закључити комерцијалне уговоре па ако буде био остварен било какав приход накнада за закуп ће бити плаћена, а ако стечајни дужник не буде имао средстава, самим тим ће уговор бити бестеретан. Изјавио је да ако је уговор без накнаде онда се порез плаћа а накнаду никад не добијете, па је бесмислено правити такав уговор. Такође, дисциплинско веће је у поновном поступку одржало усмену расправу дана 8. децембар 2016. године, у одсуству уредно позваних стечајног управника и његовог пуномоћника, а у присуству надлежног супервизора који је у свему остао код свог извештаја са предлогом за покретање дисциплинског поступка.

Увидом у извештаје супервизора са предлогом за покретање дисциплинског поступка, доказе и изјашњења стечајног управника која се налазе у списима предмета, дисциплинско веће утврдило је следеће чињенично стање:

1. Из извештаја супервизора VI-25-1361/2012-02 од 3. августа 2012. године утврђено је да је редовним непосредним надзором супервизор уочи неправилности у раду стечајног управника Жарка Вујачића у стечајном поступку над стечајним дужником „ВЕТПРОМ-ХЕМИКАЛИЈЕ” ад у стечају.

Поступак стечаја над стечајним дужником „ВЕТПРОМ-ХЕМИКАЛИЈЕ” ад у стечају отворен је решењем Привредног суда у Београду Ст. 4221/10 од 21. јуна 2010. године и за стечајног управника именован је Жарко Вујачић.

У вези са активностима стечајног управника након пријема решења о именовану супервизор је утврдио да стечајни управник није обавестио банке о отварању стечајног поступка у складу са чланом 27. став 1. тачка 1) Закона о стечају и у року прописаном Националним стандардом 1.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 1) Закона о стечају прописано је да је стечајни управник дужан да предузме све неопходне мере за заштиту имовине стечајног дужника, укључујући и спречавање преноса имовине, њено печатење или одузимање уколико је то неопходно. Ставом 4. истог члана прописано је да стечајни управник обавља своје

послове самостално и с пажњом доброг стручњака, у складу са овим законом, националним стандардима за управљање стечајном масом и кодексом етике.

Правилником о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом („Службени гласник РС”, број 13/10) утврђени су стандарди за управљање стечајном масом. Националним стандардом број 1. регулисано је управљање банковним рачунима и новчаним средствима стечајног дужника и вођење рачуноводствене евиденције стечајног дужника. Одељком II. наведеног националног стандарда посебно је регулисано да одмах по именовану, а најкасније наредног дана од дана ступања на дужност, стечајни управник о отварању стечајног поступка писаним путем обавештава све банке, преко којих стечајни дужник обавља платни промет, ради спречавања преноса средстава и других трансакција стечајног дужника које су у супротности са одредбама Закона о стечају, а уз обавештење стечајни управник доставља решење о отварању стечајног поступка.

У конкретном случају неспорно је да је стечајни поступак отворен 21. јуна 2010. године, а обавештење о отварању стечајног поступка и захтев за гашење рачуна стечајни управник је доставио банкама на дан, и то: 7. јула 2010. године CREDI AGRICOLE банци и АИК Банци, а 13. јула 2010. године Комерцијалној банци.

Из напред наведених чињеница и одредби прописа веће је недвосмислено закључило да је стечајни управник прекршио цитиране одредбе члана 27. став 1. тачка 1) и став 4. Закона о стечају и Правилника о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом - Национални стандард о управљању банковним рачунима и новчаним средствима стечајног дужника и вођењу рачуноводствене евиденције стечајног дужника - Национални стандард бр. 1, с обзиром да обавештење о отварању стечајног поступка и захтев за гашење рачуна банкама није доставио одмах по именовану односно најкасније наредног дана од дана ступања на дужност.

Наиме, циљ наведених одредби је, поред осталог, да се обезбеди да банковни рачуни стечајног дужника буду заштићени од покушаја поверилаца и свих трећих лица да се из истих намирују супротно одредбама прописаним Законом о стечају, као и да рачуноводствена евиденција стечајног дужника коју води стечајни управник буде у складу са законом, а све то и ради обезбеђења основног циља стечаја - а то је најповољније колективно намирење стечајних поверилаца остварењем највеће могуће вредности стечајног дужника, односно његове имовине.

Разлози стечајног управника да је по преузимању решења о отварању стечаја своју активност приоритетно усмерио на попис лекова са циљем идентификације залиха са кратким роковима, ради њихове хитне продаје, а у циљу заштите имовине стечајног дужника, као и разлози који се односе на различитост поступања банака у поступку гашења старих рачуна стечајног дужника, су, по становишту већа, разлози који не утичу на обавезу стечајног управника већ само могу имати утицаја на одмеравање санкције, као и наводи пуномоћника стечајног управника са усмене расправе да стечајни управник из техничких разлога није могао да испоштује рок приликом обавештавања банака о отварању стечајног поступка.

Дисциплинско веће указује да обавеза обавештавања банака о отварању стечаја није истоветна нити се испуњава истовремено са обавезом гашења ранијих рачуна стечајног дужника. Ради се о две одвојене обавезе. Обавештавање банака о отварању

стечаја стечајни управник је дужан да предузме одмах по отварању стечаја, односно по ступању на дужност. Испуњење ове обавезе не захтева посебне припреме нити изискује посебне веће трошкове. Захтев за гашење рачуна подноси се после извршених промена код организације која обавља регистрацију привредних субјеката, а имајући у виду услове и процедуру гашења рачуна и отварања новог рачуна.

У истом стечајном поступку супервизор је у вези са активностима стечајног управника које се односе на испитивање пријава необезбеђених и обезбеђених потраживања поверилаца у посматраном периоду констатовао да стечајни управник при контроли није доставио супервизору на увид обавештење повериоцу „ХАБИТ ФАРМ” из Ивањице о оспоравању потраживања у износу од 583.011,93 динара, а који доказ није доставио ни током дисциплинског поступка.

Одредбама члана 113. Закона о стечају регулисан је поступак утврђивања потраживања и листа потраживања. Одредбом става 5. истог члана регулисано је да је стечајни управник дужан да изврши личну доставу обавештења оним повериоцима чија су потраживања оспорена, а на захтев повериоца чије је потраживање оспорено стечајни управник је дужан да заједно са повериоцем прегледа поново његову пријаву са додатним доказима и да после тога одлучи коначно да ли ће признати или оспорити потраживање. Из цитиране одредбе недвосмислено произлази обавеза стечајног управника да изврши личну доставу обавештења оним повериоцима чија су потраживања оспорена.

Како је утврђено да стечајни управник у конкретном случају није доставио повериоцу „ХАБИТ ФАРМ” из Ивањице обавештење о оспоравању потраживања у складу са одредбама члана 113. став 5. Закона о стечају, веће је нашло да је стечајни управник поступио супротно цитираним одредбама. Веће је ценило изјашњење стечајног управника да су повериоци стечајног дужника активно учествовали у поступку ревизије комплетне документације стечајног дужника, да су самом чињеницом да је стање обавеза усаглашено повериоци били упознати са износима оспорених потраживања, али је нашло да исто нема утицаја у погледу закључка да је повређена наведена законска одредба, већ само може утицати на одмеравање санкције. Веће посебно указује да се ради о императивној норми, према којој је стечајни управник дужан да изврши личну доставу обавештења повериоцима чија су потраживања оспорена, а што стечајни управник у конкретном случају није учинио.

Тиме што му није доставио обавештење о оспоравању потраживања, стечајни управник је повредио права и интересе повериоца, јер га је онемогућио да на основу непосредне комуникације стечајном управнику евентуално достави додатне доказе на основу којих би стечајни управник преиспитао и евентуално променио своју одлуку, и тиме избегне непотребне трошкове покретања и вођења парничног поступка.

Надаље, у предметном стечајном поступку супервизор је утврдио неправилности и у вези са активностима стечајног управника које се односе на уновчење стечајне масе и констатовао да стечајни управник није намирио различног повериоца у року од три дана од дана када је стечајни управник примио средства по основу продаје имовине, супротно члану 133. став 9. Закона о стечају.

Супервизор је утврдио да је уплата остатка дуга по извршеној продаји дана 29. јуна 2010. године, и то дела непокретне имовине стечајног дужника која се налази у

Параћину, извршена 5. јула 2011. године, а разлучни поверилац „SOCIETE GENERALE BANK” је намирен 25. и 26. јула 2011. године у укупном износу од 3.311.865,27 динара. У свом извештају супервизор је констатовао да је разлог кашњења са исплатом, по изјави стечајног управника, усаглашавање износа за исплату, јер је поверилац дана 22. јула 2011. године доставио инструкције за уплату средстава, што стечајни управник није документовао.

Увидом у поднесак „SOCIETE GENERALE BANK” од 23. јула 2011. године, који је стечајни управник доставио дисциплинском већу уз своје изјашњење, констатује се да се истим разлучни поверилац обратио стечајном управнику захтевом за исплату средстава добијених од продаје заложних непокретности стечајног дужника у Параћину, а с обзиром да је закључком суда о листи утврђених потраживања од 23. децембра 2010. године утврђено разлучно потраживање у укупном износу од 2.796.489,38 динара са каматом на означени износ почев од 3. августа 2010. године до исплате. Истим дописом достављен је број рачуна на који треба извршити пренос средстава

Увидом у Листу признатих и оспорених потраживања разлучних и стечајних поверилаца за испитно рочиште 10. децембар 2010. године (израђена 7. децембра 2010. године) констатује се да је повериоцу „SOCIETE GENERALE BANK” признато обезбеђено потраживање у износу од 2.796.489,38 динара, са каматом од 3. августа 2010. године до коначне исплате.

Одредбом члана 133. став 11. Закона о стечају регулисано је да ако је имовина била предмет обезбеђења потраживања једног или више разлучних поверилаца из остварене цене првенствено се намирују трошкови продаје који укључују и награду стечајног управника, а из преосталог износа исплаћују се разлучни повериоци чије је потраживање било обезбеђено продатом имовином у складу са њиховим правом приоритета, те да намирење разлучних поверилаца мора бити извршено у року од три дана од дана када је стечајни управник примио средства по основу продаје имовине, а ако после намирења разлучних поверилаца преосталу средства, целокупна преостали износ улази у стечајну масу и дели се стечајним повериоцима у складу са одредбама овог закона које се односе на деобу.

Из напред изнетог утврђено је да стечајни управник није намирио разлучног повериоца у року од три дана од дана када је примио средства остварена по основу продаје имовине већ је то учинио са закашњењем од 20 дана, чиме је прекршио одредбу члана 133. став 11. Закона о стечају.

Дисциплинско веће ценило је изјашњење стечајног управника у погледу ове околности, али је нашло да исто нема утицаја у погледу закључка да је повређена наведена законска одредба која је императивног карактера, већ само може утицати на одмеравање санкције. Поред тога, веће је посебно извршило увид у доказ који је стечајни управник доставио - поднесак банке, и утврдило да исти представља позив стечајном управнику да изврши исплату средстава на назначени рачун, те да се истим не доказују чињенице које иду у прилог томе да стечајни управник није поступио супротно законским одредбама.

Наиме, сврха одредбе члана 133. Закона о стечају је заштита разлучног повериоца као повериоца који је ради обезбеђења свог потраживања уложио додатна средства и напор, те остварење начела хитности у намирењу поверилаца. Разлучном повериоцу је

законодавац признао посебан статус у стечајном поступку с обзиром на то да је тај поверилац истовремено носилац права на новчано потраживање, али и титулар одређеног стварног права залоге, права задржавања или неког другог права које је уписано у јавне књиге, а којима је обезбедио своје новчано потраживање. Имовина на којој постоји такво стварно право је имовина која служи приоритетно за намирење тог повериоца. У таквој ситуацији законодавац је, полазећи од чињенице да је у питању поверилац који се намирује на тачно одређеној имовини, прописао и хитност у његовом намирењу с обзиром на то да нема околности које у таквој ситуацији отежавају намирење.

2) Кад су у питању неправилности које су констатоване у извештају супервизора VI-24-1541/2012-02 од 25. септембра 2012. године, утврђене су следеће битне чињенице:

Из списка предмета недвосмислено произлази да је Жарко Вујачић у стечајним поступцима који се воде над стечајним дужницима „КОМГРАП ГРАДЊА” доо у стечају из Београда, „МЕТАЛЕХ” доо у стечају из Београда, „ИНВЕСТЕКСПОРТ ГРУПА” доо у стечају из Београда и „GITER TRADE” доо у стечају из Београда у својству стечајног управника наведених стечајних дужника закључио уговоре о закупу пословног простора са предузећем „ЕУРО МОНТ” доо из Београда, Бранкова 28/IV, чији је, према подацима са сајта Агенције за привредне регистре, сувласник капитала са уделом од 60% вредности имовине.

Из списка предмета такође произлази да је стечајни управник Жарко Вујачић са рачуна наведених стечајних дужника исплатио средства на име закупа простора предузећу „EURO MONT” доо из Београда, и то: „КОМГРАП ГРАДЊА” доо у стечају дана 22. маја 2012. године у износу од 30.000,00 динара за март, април и мај 2012. године; „МЕТАЛЕХ” доо у стечају дана 22. маја 2012. године у износу од 30.000,00 динара за март, април и мај 2012. године, „ИНВЕСТЕКСПОРТ ГРУПА” доо у стечају дана 22. маја 2012. године у износу од 30.000,00 динара за март, април и мај 2012. године и 10. јула 2012. године у износу од 20.000,00 динара за јун и јул; „GITER TRADE” доо у стечају дана 22. маја 2012. године у износу од 30.000,00 динара за март, април и мај 2012. године.

На тај начин стечајни управник је створио услове за остваривање и других прихода, осим награде за рад стечајног управника, сразмерно учешћу стечајног управника у власништву овог предузећа, и то на име користи најмање у висини закупнине, чиме је изазвао сукоб интереса у смислу члана 7. ст. 1, 2, 3. и 4. Кодекса етике за стечајне управнике.

Одредбом члана 27. став 4. Закона о стечају прописано је да стечајни управник обавља своје послове самостално и с пажњом доброг стручњака, у складу са овим законом, националним стандардима за управљање стечајном масом и Кодексом етике.

Одредбама члана 34. Закона о стечају прописано је да стечајни управник има право на награду за свој рад и накнаду стварних трошкова.

Кодексом етике за стечајне управнике („Службени гласник РС”, број 1 1/10) прописано је да стечајни управник обавља своје послове у складу са начелима поступања и у складу са професионалном праксом, а који се односе на професионалну оспособљеност, савесно и благовремено испуњавање обавеза; објективно, независно и

непристрасно поступање у стечајном поступку; поштовање поверљивости информација; професионално поступање без било каквог сукоба интереса; искључење сукоба интереса.

Одредбом члана 7. став 1. Кодекса етике прописано је да је стечајни управник дужан да послове обавља тако да њихово обављање не подреди сопственом интересу, нити да тим пословима изазове сукоб интереса. Одредбом става 2. истог члана посебно је регулисано да се сматра да постоји сукоб интереса у ситуацији када стечајни управник има лични интерес који утиче или може утицати на обављање послова стечајног управника. Ставом 3. регулисано је да у случају постојања околности које указују на потенцијални сукоб интереса стечајни управник је дужан да обавести суд о постојању таквих околности, а ставом 4. истог члана прописано је да стечајни управник не може захтевати или примати било какву врсту накнаде, нити остваривати право на другу добит или корист за обављање послова из делокруга стечајног управника, изузев награде за рад и накнаде трошкова које одобри суд.

Имајући у виду напред изнето, дисциплинско веће налази да је стечајни управник поступио супротно цитираним одредбама члана 7. Кодекса етике, јер је, осим награде и накнаде трошкова, остварио и друге приходе, и то приходе на име закупа пословног простора у корист Предузећа „EURO MONT” д.о.о. из Београда чији је сувласник са уделом од 60% вредности капитала, при чему о постојању околности које указују на сукоб интереса није обавестио суд, иако је био дужан да то учини у смислу члана 7. став 3. Кодекса етике.

Како је одредбом члана 7. став 2. Кодекса етике предвиђено да се сматра да постоји сукоб интереса у ситуацији када стечајни управник има Лични интерес који утиче или може утицати на обављање послова стечајног управника, то је у конкретном случају очигледно да је стечајни управник повредио Кодекс етике из разлога јер добијени приход од наплате закупнине стечајних дужника представља додатну погодност за стечајног управника у смислу повећања прихода предузећа у коме је већински власник капитала, а тиме и постојање личног интереса у вођењу стечајног поступка. Код овога веће указује да чињеница са каквим приходима је пословало то предузеће није од значаја за само постојање сукоба интереса.

Дисциплинско веће ценило је разлоге које је стечајни управник изнео у своју одбрану у погледу ове неправилности, али је, с обзиром да из утврђеног чињеничног стања јасно произлази да је стечајни управник поступио супротно цитираним одредбама, нашло да исти немају утицаја на одлуку.

Чланом 3а Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника прописано је, поред осталог, да уколико Агенција у поступку стручног надзора утврди да стечајни управник није обављао послове у складу са прописима којима се уређује стечај, изрећи ће једну или више мера прописаних законом којим се уређује стечај, и то: опомену, јавну опомену, новчану казну, одузимање лиценце.

Чланом 3д цитираног закона прописано је, поред осталог, да дисциплинско веће на основу извештаја супервизора којим су утврђене неправилности у раду стечајног управника и предложено покретање дисциплинског поступка покреће дисциплински поступак против стечајног управника и уколико утврди да није било неправилности у раду стечајног управника донеће решење о обустави поступка, а уколико утврди да су

постојале неправилности у раду стечајног управника решењем ће изрећи једну или више мера из члана 3а овог закона.

Чланом 3ђ став 1. истог закона предвиђено је да повреде дужности стечајног управника могу бити лакше и теже повреде дужности, да се, сагласно ставу 2. истог члана, лакшом повредом дужности у смислу овог закона сматрају мањи пропусти и неправилности у раду стечајног управника и повреде прописа којима се уређује стечај које немају значајан негативан утицај, нити последице на стечајну масу, повериоце или трећа лица. Одредбама става 3. истог члана, прописано је да се тежом повредом дужности сматрају већи пропусти и неправилности у раду стечајног управника и повреде прописа којима се уређује стечај које имају значајан негативан утицај на стечајну масу, повериоце или трећа лица, те да се тежом повредом дужности сматра и непоступање по налогу супервизора, као и поновљено или континуирано ускраћивање сарадње овлашћеним лицима Агенције, односно онемогућавање Агенције у вршењу стручног надзора.

Чланом 3е истог закона предвиђено је да у случају лакше повреде дужности дисциплинско веће може изрећи опомену, јавну опомену и новчану казну у износу до 10.000 до 100.000 динара, а у случају поновљене лакше повреде у износу до 200.000 динара, те да у случају теже повреде дужности дисциплинско веће може изрећи јавну опомену, новчану казну и меру одузимања лиценце, а да се у овом случају новчана казна може изрећи у износу од 100.000 до 1.000.000 динара.

На основу брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, дисциплинско веће утврдило је да је стечајни управник Жарко Вујачић повредио цитиране одредбе закона и подзаконских прописа.

Наиме, у конкретном случају, стечајни управник није одмах, а најкасније наредног дана од дана ступања на дужност, обавестио банке о отварању стечајног поступка, већ је то учинио са закашњење од преко 15 дана, повериоцу чије је потраживање оспорио није доставио обавештење о оспоравању потраживања, није у законском року од три дана намирио разлучног повериоца већ је то учинио са закашњењем од 20 дана. Такође, стечајни управник је исплатио са рачуна стечајних дужника средства на име закупа простора предузећу чији је већински власник и тиме створио услове за стицање добити или користи за обављање послова из делокруга стечајног управника сразмерно висини свог власничког удела, односно изазвао сукоб интереса.

Оваквим поступањем стечајни управник је извршио повреду одредаба члана 27. став 1. тачка 1) и став 4. Закона о стечају у вези са одредбама Правилника о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом - Национални стандард број 1, члана 113. став 5. и члана 133. став 9. Закона о стечају, као и члана 7. ст. 1, 2, 3. и 4. Кодекса етике за стечајне управнике.

Оценом изведених доказа и ценећи тежину почињене повреде дужности, дисциплинско веће налази да наведене неправилности у раду стечајног управника представљају мање пропусте и неправилности у раду стечајног управника и повреде прописа којима се уређује стечај, које немају значајан негативан утицај, нити последице на стечајну масу, повериоце или трећа лица, које по својој природи, у смислу члана 3ђ Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, представљају лакшу повреду дужности.

Одлучујући о санкцији примереној за повреду дужности која је утврђена, дисциплинско веће налази да у конкретном случају стечајном управнику Жарку Вујачићу треба изрећи меру ЈАВНА ОПОМЕНА и ПОВЧАНА КАЗНА у износу од 100.000,00 динара.

Дисциплинско веће налази да је меру јавне опомене потребно у конкретном случају изрећи имајући у виду тежину извршене повреде и чињеницу да се ради о повреди на коју треба јасно и недвосмислено указати да убудуће не би долазило до таквих ситуација.

Поред мере јавне опомене, меру новчане казне у висини од 100.000,00 динара дисциплинско веће изриче налазећи да постоји појачана одговорност стечајног управника који је повредио императивне одредбе закона.

Дисциплинско веће налази да је изречена санкција адекватна тежини почињене повреде дужности имајући у виду све наведено и налазећи да ће се оваквом санкцијом постићи да се неправилности ове врсте у раду стечајног управника више не понове.

Приликом доношења одлуке веће је имало у виду и друге наводе и доказе, али је с обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање и наведене прописе, закључило да исти нису били од битног утицаја на доношење евентуално другачије одлуке у овој правној ствари.

С обзиром на напред изложено, а на основу чл. 3а, 3д, 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, одлучено је као у диспозитиву.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Ово решење је коначно.

Против овог решења може се покренути управни спор, тужбом која се подноси Управном суду у Београду, ул. Немањина број 9, у року од 30 дана од дана достављања писменог отправка решења, са судском таксом од 390,00 динара.

У Београду,
23. априла 2025. године

ЕКР 23 MAY 2025

Председник дисциплинског већа
Бранислав Маринковић

Доставити:

- стечајном управнику
- Центру за финансије
- супервизору
- Привредном суду у Београду и одбору поверилаца, у складу са чланом 26. став 8. Закона о стечају

Закон о стечају

- Центру за надзор и развој професије
- Центру за опште послове и људске ресурсе
- Архиви

Посл. бр. IX-37-1967/2012-76 Ев. 23.05.2025.
Вр. пошиљке и бр. прилога *Решене*
Прималац *Нарно Вујачић*
Адреса *Бранкова 28/4 Београд*

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА УПРАВЉАЊЕ СТЕЧАЈНИМ УПРАВЉАЊЕМ
БЕОГРАД
Назив пошиљача *1216.25.19*
Назив улице/поштански преградак *102*

11103 Београд
Поштански број и назив поште
107002
ПАК

ПОВРАТНИЦА – S7 (ЗУП/лично)

Потврђујем да сам данас примио пошиљку означену на предњој страни
26-05-2025 20 год.
(datum исписати читко словима)
[Signature]
(потпис прималца)

Пошто се прималац није затекао на-месту где се достављање имало извршити достављање је извршено предајом писма овлашћеном лицу / законском заступнику.

(Презиме, име и својство и датум пријема)

(потпис достављача)

По потреби, потврди лисове текста